

Prima instanță: Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, judecător R. Pulbere
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători N. Vascan, E. Fistican, Vl. Clima

Î N C H E I E R E

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a fost admis apelul Annei Zacrevscaia și casată hotărârea Judecătoria Botanica, mun. Chișinău din 01 august 2016 de respingere a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Annei Zacrevscaia către Casa Națională de Asigurări Sociale, cu privire la constatarea ilegalității refuzului, încasarea indemnizației de maternitate și a prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La 02.09.2015, Anna Zacrevscaia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Casa Națională de Asigurări Sociale, prin care a solicitat constatarea ilegalității refuzului, încasarea indemnizației de maternitate și a prejudiciului moral.

În motivarea cererii, a indicat că prezentând angajatorului de la locul de muncă al soțului, Zacrevschi Vadim, certificatul medical privind concediul de maternitate și, depunându-l ulterior la Casa Națională de Asigurări Sociale (în continuare CNAS), la 08.07.2015, prin poștă, a primit copia deciziei Comisiei pentru stabilirea prestațiilor de asigurări sociale din cadrul CNAS Botanica din 22.06.2015, prin care i s-a refuzat acordarea indemnizației solicitate.

Nefiind de acord cu refuzul dat de CNAS Botanica, întru acordarea indemnizației de maternitate, la 04.08.2015, s-a adresat către aceasta cu o cerere prealabilă, care prin decizia CNAS Botanica din 06.08.2015 a fost respinsă, motivându-se refuzul prin faptul că indemnizația de maternitate poate fi stabilită soției aflate la întreținerea soțului asigurat cu condiția că, pe parcursul a 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate nu este angajată în câmpul muncii, iar concediul ei de maternitate, conform certificatului medical seria 01 nr. 1833657 începe de la 27.05.2015. Perioada de 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate este

01.08.2014-30.04.2015, dânsa aflându-se la întreținerea soțului o perioadă de 8 luni și 25 de zile.

În opinia reclamantei, refuzul CNAS Botanica este ilegal, deoarece ultima a calculat termenul de 9 luni consecutive premergătoare lunii acordării concediului de maternitate incorect, astfel eronat indicând perioada cuprinsă de la 01.08.2014 până la 30.04.2015, având în vedere faptul că până la data de 05.08.2014, la care se face referire în refuzul contestat, reclamanta nu era încadrată în câmpul muncii și nu avea careva venituri asigurate.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01 august 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, a fost casată hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii, fiind declarat ilegal refuzul CNAS și al CNAS Botanica, cu obligarea acestora la calcularea și achitarea indemnizației de maternitate solicitate, și încasarea prejudiciului moral în mărime de 2500 de lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

La 30.08.2017, Casa Națională de Asigurare Socială a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei nominalizate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel a emis o hotărâre pripită, cu încălcarea și aplicarea greșită a normelor de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenteii în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursurilor ca fiind admisibile.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererile de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Casa Națională de Asigurări Sociale.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea